



Najdôstojnejšiemu Tomažovi Mavričovi,
Generálnemu predstavenému Misijnej spoločnosti

Počas príprav Misijnej spoločnosti na oslavu štvorstého výročia svojho založenia, posielam vám, kňazom a bratom Spoločnosti, ako aj všetkým členom veľkej vincentskej rodiny srdečné blahoželanie. Modlím sa, aby bolo toto významné výročie príležitosťou veľkej radosti a obnovenej vernosti vízii misionárskeho učeníctva, založeného na napodobňovaní Kristovej prioritnej lásky k chudobným.

Začiatky vašej kongregácie sú zakorenené v hlbokom osobnom zážitku svätého Vincenta de Paul, ktorý pocítil „oheň lásky“ horiaci v srdci vteleného Božieho Syna a priviedol ho k stotožneniu sa s chudobnými a vylúčenými (Konferencia 207 *O láske*, 30. máj 1659). Zarmútený nedostatkom pastoračnej starostlivosti na francúzskom vidieku sa v roku 1617 rozhodol organizovať misie zamerané na poskytovanie základného katechetického vzdelania a povzbudenie návratu k sviatostiam. Tento sen naplnil o osem rokov neskôr, keď založil Misijnú spoločnosť 17. apríla 1625. Počas prvých siedmich rokov svojej existencie kňazi a bratia Spoločnosti uskutočnili 140 misií. V rokoch 1632 až 1660 zodpovedal materský dom v Paríži za uskutočnenie ďalších 550 misií. Od roku 1635, keď sa začali zakladať komunity mimo Paríža, sa zrealizovali stovky ďalších misií. Tento pozoruhodný rozmach svedčí o duchovnej a misijnej plodnosti kňazského nadšenia svätého Vincenta a jeho celoživotnej túžbe obrátiť srdcia a mysle ku Kristovi.

Vo svojej starostlivosti o chudobných si Vincent rýchlo uvedomil, že charitatívne diela musia byť dobre organizované na miestnej úrovni. Prvými, ktorí prijali túto výzvu, boli ženy. V roku 1617 vo farnosti Châtillon založil prvé „Bratstvá lásky“, ktoré dnes existujú ako Spolky kresťanskej lásky alebo Panie kresťanskej lásky. V roku 1633 spolu so svätou Lujzou de Marillac spoluzaložil revolučný model ženského spoločenstva, „Dcéry kresťanskej lásky“. Do tej doby museli ženské rehole žiť v klauzúre. Dcéry kresťanskej lásky však boli poslané do ulíc Paríža, aby slúžili chorým a chudobným. Táto skutočnosť priniesla bohaté ovocie v podobe rozmachu ženských reholí, ktoré sa venovali apoštolským dielam v nasledujúcich storočiach.

Od roku 1628, ako odpoveď na výzvu biskupa z Beauvais, začala Misijná spoločnosť pomáhať pri formácii kňazov. Táto činnosť, tak

nevyhnutná pre reformu a obnovu Cirkvi vo Francúzsku sedemnásteho storočia, rástla a rozkvitala. V čase jeho smrti bolo založených dvadsať seminárov a 12 000 mladých mužov sa zúčastnilo duchovných cvičení v rámci prípravy na kňazské svätenie. Svätý Vincent bol presvedčený o dôležitosti tohto „vznešeného a vzácneho poslania“, ktoré sa stalo charakteristickým znakom Spoločnosti (Konferencia *O cieľi Spoločnosti*, 6. december 1658). Vo *Všeobecnych pravidlách* jasne uvádza, že podľa povahy Spoločnosti je táto práca „takmer rovná“ kázaniu misií (*Všeobecné pravidlá*, XI, 12).

Pri tomto výročí je vhodné zamyslieť sa nad dedičstvom spirituality, apoštolskej horlivosti a pastoračnej starostlivosti, ktoré svätý Vincent de Paul zanechal univerzálnej Cirkvi. Zoznam tých, ktorí prijali vincentínsku spiritualitu a žili ju hrdinsky počas rokov, je dlhý a zahŕňa každý kontinent. Pár mien postaćí: svätý Ján Gabriel Perboyre, svätý František Regis Clet, svätý Justín de Jacobis, svätá Lujza de Marillac, svätá Jana Antida Thouretová, svätá Katarína Labouré, svätá Alžbeta Anna Setonová, blahoslavený Frédéric Ozanam a mnohí ďalší, vrátane najnovšie blahorečeného Jána Havlíka 31. augusta 2024 na Slovensku.

Aj dnes, nasledujúc svätého Vincenta, jeho rodina naďalej iniciuje charitatívne diela, začína nové misie a pomáha pri formácii duchovných a laikov. Viac než 100 vetiev kňazov, bratov, sestier, laikov – žien i mužov – teraz tvorí vincentínsku rodinu. Spolok svätého Vincenta de Paul, založený v roku 1833 blahoslaveným Frédéricom Ozanamom, sa stal významnou silou dobra v službe chudobným, s tisíckami členov po celom svete.

Misijná spoločnosť v súčasnosti prežíva nové znamenia rastu. Mladšie provincie, najmä v Ázii a Afrike, kde povolania do Spoločnosti prekvitajú, odpovedali na výzvu začať misie v iných krajinách. Spoločnosť tiež pokračuje v tvorbe nových kreatívnych diel medzi núdznymi. Myslím napríklad na „Alianciu Famvin s ľuďmi bez domova“, medzinárodnú iniciatívu na zabezpečenie cenovo dostupného bývania pre ľudí bez domova, inšpirovanú príkladom Vincenta de Paul, ktorý začal svoju prácu s bezdomovcami v roku 1643 vybudovaním trinástich domov v Paríži pre chudobných. Táto iniciatíva si kladie za cieľ symbolicky začať výstavbou trinástich domov pre ľudí bez domova vo všetkých krajinách, kde vincentíni slúžia, a už prekonala svoj počiatočný cieľ zabezpečiť bývanie pre 10 000 ľudí.

Štyri storočia po založení Misijnej spoločnosti niet pochyb o tom, že charizma svätého Vincenta de Paul stále obohacuje Cirkev prostredníctvom rozmanitých foriem apoštolátu a dobrých skutkov celej vincentínskej rodiny. Dúfam, že oslavy tohto výročia zvýrazia dôležitosť ducha svätého Vincenta, ktorý spočíva v službe Kristovi v chudobných, pre obnovu Cirkvi v našej dobe prostredníctvom misionárskeho ducha a blízkosti núdznym a opusteným na mnohých perifériách nášho sveta a na okrajoch povrchnej a skartovacej kultúry. Som presvedčený, že príklad svätého Vincenta môže inšpirovať najmä mladých, ktorí sú vo svojom nadšení, štedrości a starostlivosti o budovanie lepšieho sveta povolaní byť odvážnymi a smelými svedkami

evanjelia medzi svojimi rovesníkmi a všade tam, kde sa nachádzajú (*Posynodálna apoštolská exhortácia Christus Vivit*, 25. marca 2019, 178).

S veľkou láskou uistujem kňazov a bratov Misijnej spoločnosti o mojej osobitnej blízkosti v modlitbe počas nadchádzajúceho jubilejného roka. Modlím sa, aby inšpirovaní víziou svojho Zakladateľa, naďalej formovali svoje životy a prácu podľa povzbudení k pokore a horlivosti v apoštoláte, ktoré adresoval prvým členom Spoločnosti: „Podme a venujme sa s novou láskou službe chudobným a hľadajme dokonca tých najchudobnejších a najopustenejších. Uznajme pred Bohom, že oni sú našimi pánmi a učiteľmi a že sme nehodní preukazovať im naše malé služby“ (Konferencia 164 *O láske k chudobným*, január 1657).

Zverujúc všetkých členov vinčentskej rodiny materinskému príhovoru Márie, Matky Cirkvi, vám posielam svoje požehnanie ako znak trvalej radosti a pokoja v Pánovi. A prosím vás, aby ste si na mňa, prosím, spomenuli vo svojich modlitbách.

S osobitným apoštolským požehnaním,

Franciscus

V Ríme, v Bazilike svätého Jána v Lateráne, 11. decembra 2024.